

Viladamat Terra de lluerts

Núm.5
ESTIU 2016

Telèfons d'interès

Ajuntament

Telèfon:	972 788 082
Fax:	972 765 031
Pàg. web:	www.viladamat.cat
A/e:	ajuntament@viladamat.cat

Col·legi públic de Viladamat	972 765 082
Dispensari Metge	972 788 532
Consell Comarcal de l'Alt Empordà	972 503 088
CAP l'Escala	972 776 060
Creu Roja, Urgències i Ambulàncies	061
Mossos d'Esquadra	088
Bombers	085
Hospital Comarcal de Figueres	972 501 400
Associació Protectora d'Animals	972 502 361
Funerària Vicens (24 hores)	972 501 212
Centre d'Emergències de Catalunya	112
Informació	012

Horaris de serveis

Ajuntament

Dilluns, dimarts i dijous de 9 a 13 h
Dilluns, dimarts i divendres de 16 a 20 h

Biblioteca

Dilluns, dimecres i dijous de 16.30 a 19 h

Deixalleria

Hi ha un telèfon i un codi per accedir-hi
Cal trucar abans a l'agutzil

Dispensari

Horari consulta:

Dilluns de 8 a 11 h
Dimarts de 11.30 a 14 h
Dijous de 12.35 a 14 h
Extraccions: dilluns

Metge: Daniel Carmona Guerrero
Infermera: Maria Pilar Badia Puig

EDITA:

Ajuntament
de Viladamat

COL-LABORA:

Diputació de Girona
221 municipis

ENTREVISTA: Josefina Cals

DISSENY I MAQUETACIÓ: Martí Riu

CORRECCIÓ: Maragda Caballero

PORTADA: Carrer de la Bassa (Viladamat)
Foto: Dolors Gibert

PRODUCCIÓ EDITORIAL: Gorbs Comunicació

COORDINACIÓ I REDACCIÓ PERIODÍSTICA:
Carles B. Gorbs - cgorbs@gorbs.cat

IMPRESSIÓ: Impremta Pagès

DIPÒSIT LEGAL: GI-1200-2012

NOTA: L'editorial i direcció de la revista no s'identifica necessàriament amb l'opinió dels articles signats, que són d'exclusiva responsabilitat dels seus autors.

Tots els veïns i veïnes de Viladamat que vulgueu col·laborar en la revista aportant les vostres receptes de cuina, escrits, poemes, dibuixos, fotografies, etc. ho podeu portar o enviar per correu electrònic a l'Ajuntament o al coordinador de la revista Carles B. Gorbs.

Serveis i telèfons d'interès.. 2

Editorial 3

Activitats 4

Entrevista 13

Ensenyament 17

Entitats 19

Art i cultura 31

Història 34

Salut 36

Gastronomia 39

Festa Major 2016 40

Un any més arriba la Festa Major, diuen que les festes majors serveixen en molts pobles per començar un any nou, i a partir d'aquell dia començar a comptar l'any. A la gent de Viladamat en bona part ens passa el mateix. Viladamat som un poble que viu la Festa Major d'una manera molt especial, per la il·lusió, per l'alegria i, sobretot, per l'esperança que l'any que comença a partir de la festa sigui millor que el que hi acaba.

*Mil banderes de ginesta
guarneixen el meu terrat.
El dissabte ha fet neteja.
El diumenge campanaja
dins el cel esbatanat.
És festa perquè ets bonica,
i el món, tot sencer, somriu.
Se sent, qui sap on, música
d'un envelat d'estiu.
És festa perquè t'estimo
i em perdo dins els teus ulls
i, dins els teus ulls, camino
pels negres carrers curulls
de gent que riu i que canta
mentre balla la geganta
mig princesa, mig pagesa,
dins un blau de festa encesa,
amb el sol per tamborí.
És festa perquè m'estimes.
Cada balcó té un domàs.
Poms de clavells a les cimes
dels plàtans i als campanars.*

Jordi Sarsanedas

Molt bona festa Major a totes i a tots!

Dinamització cultural a Viladamat

Aquest any les activitats de dinamització han seguit bastant la tònica de l'any anterior, consolidant les activitats que més han funcionat, i impulsant-ne alguna de nova que aportés quelcom de diferent.

Així doncs, les activitats dutes a terme han estat les següents:

Cavalcada de Reis, Concurs de Fotografia (el guanyador va ser Narcís Font), Carnaval, Concurs de Brunyols, Homenatge a la Gent Gran, Fira del Vermut, Sant Joan, etc.

Tot i tenir un calendari ja establert i amb activitats consolidades, està previst anar introduint, de mica en mica, una sèrie de novetats, així que us animem a estar atents a la cartellera!

Pel que fa a les activitats setmanals, l'aposta ha estat molt més continuïsta. En aquest sentit se'n diferencien dos tipus:

Les activitats amb la gent gran:

- Informàtica
- Taller de memòria
- Classes de català
- Sessions de gimnàstica
- I moltes novetats més disponibles a partir d'aquest setembre

Ens agradaria recordar a tota la gent gran que estem treballant en un calendari d'activitats per a la temporada que ve (a partir de setembre), en què la majoria d'activitats són gratuïtes i l'assistència és voluntària. Aquest calendari el farem públic tan bon punt el tinguem. Esperem que us animeu a

venir! Els horaris seran, igual que el darrer any, els dimarts a partir de les 16.00 hores. Us hi esperem!

Espai jove:

- Tallers
- Activitats i jocs dirigits
- Berenades
- Acampades
- Excursions caminant i/o amb la bicicleta

Animem a tots els joves a venir i a interessar-se per l'espai jove, a aportar suggeriments i demandes, de la mateixa manera que amb els viladamatencs que tenen entre 16 i 20 anys ens agradaria establir un punt de trobada amb ells per veure de quina manera es pot dinamitzar aquest col·lectiu i oferir resposta a les seves demandes. Esperem veure-us!

Enguany, tal com ja es va fer l'any passat, el Casal d'Estiu de Viladamat l'ha gestionat l'Ajuntament. Cal fer especial menció al fet que aquest any hem incrementat considerablement el nombre d'usuaris, tant al mes de juliol com a l'agost, la qual cosa, des de la coordinació, contemplem com un èxit absolut.

Cal recordar que Viladamat es troba inclòs dins dels plans de Joventut del Consell Comarcal de l'Alt Empordà, de manera que ens podem beneficiar de qualsevol dels projectes que hi ha referent als viladamatencs que es troben en aquesta franja d'edat. En aquest sentit hi ha diferents projectes de diferents temàtiques: laboral, educativa, temes d'habitatge i mobilitat, etc. Us animem a passar per la biblioteca o a posar-vos en contacte amb mi (Goran, dinamitzador cultural i juvenil) per tal d'informar-vos i beneficiar-vos d'aquests plans!

Esperem que passeu un bon estiu!

GORAN MINIC

Dinamitzador cultural i juvenil de Viladamat

FUNERARIA VICENS

— Des de 1924 —

SERVEI 24 h ELS 365 DIES DE L'ANY

Passeig del Cementiri, 17

Tel. 24 h (0034) 972 50 12 12 - 972 67 86 86 - Fax 972 50 97 42
17600 FIGUERES (Alt Empordà)

Diada Nacional de Catalunya – 11S

Un any més Viladamat va celebrar, de forma festiva i reivindicativa, la Diada Nacional de Catalunya de l'11 de Setembre. Al matí es va realitzar, com ja és costum, una marxa fins al Puig Segalar i, posteriorment, una concentració a l'Ajuntament, on l'alcalde, Robert Sabater hi va llegir un manifest.

Viladamat se solidaritza amb els refugiats sirians

L'Ajuntament de Viladamat va celebrar i agrair la quantitat de roba i aliments rebuts, durant el mes d'octubre, per donar als refugiats sirians. Sense cap mena de dubte, les viladamatencs i els viladamatencs van demostrar ser gent solidària i compromesa amb els qui més ho necessiten.

Totes les donacions rebudes es van enviar a les fronteres balcàniques a on hi havia molta necessitat, ja que es va produir una gran acumulació de persones sirianes que es trobaven a l'espera de tenir permís per entrar a països de la comunitat europea, ja que en aquella època de l'any va començar a fer-hi fred i hi havia molta necessitat de roba d'abric.

Al mes de setembre, el dia 9, Viladamat ja es va solidaritzar, també, amb una concentració davant de l'Ajuntament amb una encesa d'espelmes en suport a les persones refugiades.

Tots aquells que van voler i poder, van anar fins a Barcelona per tal de participar en la concentració "Via Lliure a la República Catalana", també milionària, a l'Avinguda Meridiana.

Foto: Dolors Gibert ©

Un estiu a la platja El musical de l'escola de música El Gavià de l'Escala

A principis del mes d'octubre vam poder gaudir del musical escrit, compost, coproduït i dirigit per David Pellicer amb la col·laboració de l'Aula d'Arts Escèniques dirigida per Elisenda Trias.

La Mariona Blanco Motas, és una de les actrius –viladamatencs– del musical que aplega 45 joves d'entre 12 i 18 anys.

El musical es divideix en dues parts i dura quasi tres hores. Està ambientat, primer, en l'últim dia d'institut i, després, ja en les vacances d'estiu, a les platges escalenques.

Els personatges que van desfilar representen joves amb personalitats molt tòpiques: la romàntica, la radical, el còmic...

6a trobada de colles geganteres de l'Empordà

El diumenge 8 de novembre, tretze colles de gegants i grallers de l'Empordà (Sant Feliu de Guíxols, l'Estartit, Castelló d'Empúries, Calonge, Ociart de Roses, Espolla, Llers, Vilafant, Roses, Port de la Selva, l'Escala, Corçà i Figueres) van fer la plantada a la plaça de l'Ajuntament.

Amb l'acompanyament dels tambors i gralles del grup Vilatucada de Viladamat, els gegants van fer la cercavila pels carrers del poble, van arribar al migdia a la plaça de l'Església i vam presentar cada colla gegantera. Els gegants van ballar i van fer ballar a tots els assistents. Va acabar la festa amb un dinar popular al local social.

La trobada va ser possible gràcies a l'Agrupació de colles geganteres de Catalunya. Els nens i les nenes de l'escola Puig Segalar de Viladamat van dissenyar el cartell de la trobada.

Anem al teatre! Temporada Alta. Girona

Aprofitant la programació del festival *Temporada Alta* 2015 de Girona, a la tardor vam anar a teatre! Vam veure quatre obres:

- › Sócrates. Juicio y muerte de un ciudadano
- › Els veïns de dalt
- › Terra Baixa i Lluís Homar
- › Vilafranca

Presentació del llibre *Plus Ultra*

El mes de novembre el fotoperiodista Jordi Borràs va venir a Viladamat a presentar el seu llibre *Plus Ultra*. La presentació, que es va fer a l'Ateneu Popular Sebastià Salellas, va comptar amb la presència d'una trentena de persones que van poder escoltar una introducció del que s'explica al llibre que ens introdueix i ens fa una anàlisi del que representen els grups d'extrema dreta a casa nostra i les seves vinculacions amb partits i entitats espanyolistes d'aparença democràtica.

Ball de la Festa Major d'hivern

El dimarts 8 de desembre es va portar a terme el ball de la Festa Major d'hivern a càrrec del grup Pa d'Àngel. L'actuació, gratuïta per a totes les viladamatenques i viladamatencs, es va realitzar al Local Social de Viladamat.

BALL DE FESTA MAJOR D'HIVERN A CÀRREC DE

DIMARTS 8 DE DESEMBRE A PARTIR
DE LES 18:00H
AL LOCAL SOCIAL DE VILADAMAT

Acte gratuït per a la gent de Viladamat

Els Reis Mags de l'Orient

Aquest any els Reis Mags de l'Orient varen arribar al nostre poble amb furgoneta. La pluja va impedir que llússin la seva carrossa fantàstica vinguda de terres llunyanes. Van repartir regals, caramels i, sobretot, molta il·lusió, amor i felicitat.

Vermut per anunciar els guanyadors del concurs de fotografia

El 31 de gener va haver-hi un vermut durant el qual es va anunciar els guanyadors del concurs de fotografia que es va celebrar a Viladamat i que les fotografies van ser exposades durant l'hivern als baixos de l'Ajuntament.

Finalment el guanyador va ser Narcís Font, amb el pseudònim Winxester i títol de la foto "Despertar des del Puig Segalar".

Carnestoltes

Un any més hem celebrat la festa del Carnestoltes al nostre poble amb una molt bona participació de petits i grans disfressats. Com ja és tradició, s'organitza un petit concurs en què tots els participants reben un *premi* en forma de dolç. Aquest any hem gaudit de l'espectacle Somriures Nòmades, una ONG que destina els recursos obtinguts a fer somriure a molts nens i nenes d'arreu del tercer món.

Finalment, una bona xocolatada i coca per a tothom!!!

Concentració de suport a la desobediència

El passat 7 de març més d'un centenar de persones es van concentrar davant de l'Ajuntament de Viladamat com a mostra de suport a la decisió presa per l'equip de govern, amb el suport de tots els grups municipals, de no fer cas al requeriment enviat per l'audiència nacional. Aquest requeriment demanava tota la informació relacionada amb la mo-
ció de suport a la declaració de ruptura del 9 de novembre.

Des de l'Ajuntament de Viladamat no permetran que cap llei ni tribunal passi per sobre la voluntat popular expressada a les urnes, de forma absolutament democràtica.

L'Ajuntament també expressa que no reconeixerà cap tipus d'autoritat, ni moral, ni política, ni jurídica a cap institució de l'Estat i molt menys encara a l'Audiència nacional.

Concurs de Brunyols

El dissabte 26 de març va tenir lloc el ja tradicional Concurs de Brunyols. Aquest acte es va portar a terme a la plaça de la Vila de Viladamat.

El concurs, i com anys anteriors, va constar de tres categories: brunyolaire novell, brunyolaire expert i brunyolaire innovador.

El jurat va ser popular i els assistents van poder tastar els brunyols i votar els que més els hi van agradar. Els guanyadors van ser Dani i Hyland en la categoria de "Brunyolaire innovador", Guifré i Otger en la categoria de "Brunyolaire novell" i família Ballester- Rivera en la categoria de "Brunyolaire expert".

Homenatge a la Gent Gran

El diumenge 17 d'abril vam celebrar el 39è homenatge a la gent gran. Feia goig veure al migdia la plaça de l'Església plena de familiars i amics de la nostra gent gran.

Per començar la festa, vam gaudir del concert de la Coral Vergelitana dins l'Església. En acabar, vam fer una foto de grup que s'ha repartit entre els assistents com a record de l'homenatge. Tot seguit, vam fer un vermut, gentilesa del

vedat de caçadors de Viladamat i, després d'obsequiar amb rams per a les dones i solapes florals per als homes, vam anar a dinar plegats al local social.

Vam acabar la vetllada amb una intervenció dels alumnes de l'escola Puig Segalar que ens van llegir uns contes de creació pròpia i la companyia El Drac de la Bisbal ens va entretenir i va fer riure amb l'obra de teatre *Políticament incorrecte*.

Neteja de les fonts

Com cada any al mes de maig, una colla de voluntaris, aquest any més d'una quinzena, pugem a la muntanya de Viladamat a netejar les fonts del poble. Cada any es neteja més tros de terreny i el matí acaba amb un esmorzar de germanor. La iniciativa de participar de forma voluntària amb la conservació del patrimoni i entorn rural, voldríem que fos un estímul tant per als propietaris com per als que no ho són a apuntar-se a l'ADF Puig Segalar que aquesta tardor ja estarà plenament constituïda.

Calçotada

Aquesta ha estat ja la vuitena calçotada popular que la CUP de Viladamat organitza al poble. Un any més apostem pels productes de la terra, productes de casa nostra, des dels calçots, al pa i les botifarres, perquè oferint productes de qualitat és més fàcil consolidar una trobada com aquesta. Any rere any, sumem col·laboradors i gent que s'afegeix als dinars amb els veïns i veïnes del poble, i és una alegria poder veure els llargs sobretauls que vénen després dels calçots. Esperem que l'any vinent encara siguem més gent i poder allargar encara més la trobada.

Fira del Vermut

El 18 de juny es va portar a terme a Viladamat la 1a Fira del Vermut amb parades de degustació de diferents vermut i tapes d'acompanyament. A més, es va fer la presentació del llibre *La guia del vermut* a càrrec de la seva autora, Ester Bachs; una classe de tast de vermut; un concert de tarda per part de Grateful Blues i, finalment, una botifarrada popular a la mateixa plaça de l'Església. Malgrat la pluja i el mal temps, va venir i participar molta gent.

Revetlla de Sant Joan

La nit de Sant Joan és la més màgica de les nits de l'any. La celebrem amb l'arribada de la flama del Canigó, una peregrinació que passa per diversos pobles dels Països Catalans, entre els quals, Viladamat. Estem orgullosos que des de fa anys la Flama del Canigó encengui la nostra foguera.

Repartim coca i cava mentre els més petits fan petar els petards amb més colors i sorolls de l'any. Seguidament, per allargar la nit més curta de l'any fem el sopar popular on la gresca i la xerinola dels veïns/es del poble hi són ben presents.

L'Eulàlia i en Feliu. Els gegants de Viladamat

Els veïns i veïnes van proposar diferents possibles noms per a la parella de gegants del nostre poble. Finalment, després de fer el recompte de més de cinquanta noms proposats, els noms de Feliu i Eulàlia eren els més repetits.

S'ha començat a construir en Feliu. Ja té forma i aspecte, però no està acabat. Li falta color i vestit.

L'Eulàlia està en la primera fase de construcció, s'ha donat forma al fang que servirà de base per a la cara i el tronc que representarà la fortalesa i valentia d'una dona empordanesa.

Participen en la construcció d'en Feliu i l'Eulàlia diferents persones voluntàries de Viladamat dedicant-hi hores del seu temps lliure.

Exposició dedicada a Alexander Calder

Al mes de juny es va mostrar una exposició, als baixos de l'Ajuntament, feta pels alumnes de l'escola Puig Segalar de Viladamat, dedicada a l'escultor, pintor i dibuixant estatunidenc, Alexander Calder, que fou i és especialment conegut, sobretot, per ser el creador dels *mobiles*, un tipus d'escultures cinètiques que es mouen gràcies a l'acció d'un motor o per l'acció dels corrents d'aire.

EXPOSICIÓ:

ALEXANDER CALDER

- BAIXOS DE L'AJUNTAMENT -
(DEL 8 AL 16 DE JUNY)

Maria Pla

«Sóc molt feliç perquè em sento bé amb les coses que faig»

Benvolguts amics i amigues de Viladamat, un any més venim a trobar-nos. Aquest any, us donem a conèixer un tros del camí que la Maria Pla ha recorregut en tots aquests anys en què ha estat absent del nostre poble.

“Hi ha moltes medicines i molts remeis per a tota classe de malalties, però si no hi ha mans amables disposades a ajudar i cors generosos lliurats a l'amor, crec que no hi haurà mai cap cura per a l'espantosa malaltia de sentir-se no estimat”. (Maria Teresa de Calcuta)

Quan vas néixer, i on?

Vaig néixer el 15 d'octubre de 1946 al poble de Terradelles de la comarca del Pla de l'Estany.

Com es deien els teus pares i quants germans tens?

El pare es deia Àngel Pla Font i la mare Maria Coll Ribera. Som quatre germans: la Pilar, en Jaume, la Carme i jo.

A quines escoles vas anar i quins són els teus estudis?

L'any 1950, els meus pares i germans van venir a viure aquí a Viladamat i jo vaig anar al col·legi d'aquí, del poble. Més tard, vaig passar tres anys a l'escola de Montiró i, llavors, quan tenia onze anys, els meus pares em van posar interna en un col·legi de Girona. Vaig estudiar fins als tretze anys l'escola bàsica, després Magisteri, de mestra d'escola, però ho vaig exercir de gran.

A què et vas dedicar després?

En deixar l'escola vaig anar a Montiró. Tenia tretze anys i vaig treballar a can Siurana cuidant la senyora. Llavors, al setembre de 1960, vaig anar a Girona i vaig treballar a la guarderia Grober.

Sé que has participat d'una experiència religiosa, com es deia la congregació a la qual pertanyies i què et va motivar a entrar?

A les Filles de Sant Josep, o també Butinyanes, ja que el fundador va ser el pare Francesc Butinyà.

Em va motivar la manera de fer de les *Hermanas*, les co-neixia ja del col·legi i també de la guarderia. Jo m'hi fixava

molt en la mena que tenien de treballar i llavors, també, els temps que corrien, que això era els anys 1963-1964. Tenien aquesta idea de la “salvació”, més que pensar a ajudar els altres que, més endavant, sí que em va venir al cap.

Quins treballs feies a dins i fora del convent?

Un cop vaig entrar en la Congregació em vaig posar a estudiar Magisteri i un cop acabats els estudis em vaig dedicar a l'ensenyament dins els col·legis de la mateixa Congregació.

I a fora?

Llavors, ja un cop dins el convent, em vaig adonar que la meva gran il·lusió era anar a les missions i, així, vaig sol·licitar anar a l'Àfrica, però la Congregació no hi tenia presència. Llavors vaig optar per anar a treballar a un barri obrer amb permís del convent i del Consell General.

De l'any 1975 al 1982 vaig viure, doncs, una experiència molt maca i enriquidora en el barri de San José Obrero de Jerez de la Frontera (Cadis). Estava entre gent senzilla i humil lluitant amb ells per les coses bàsiques com era la llum, l'aigua, l'escola, etc. No era jo sola, ja que anava junt amb dues germanes més, companyes de la Congregació. Una era mestra, l'altra infermera, que va ser una benedicció per a aquella gent i jo. Vivíem del sou que guanyàvem treballant, no vam voler res de la Congregació.

*M'agrada la idea de compartir
i viure entre la gent pobre*

Portaves hàbit?

En arribar al barri el primer que vaig fer va ser treure'm l'hàbit i posar-me pantalons perquè en venien a recollir amb moto, amb l'hàbit hagués semblat una bruixa volant. El primer treball va ser anar a treballar a la verema, i també ens vam treure l'hàbit per ser més com ells i que no tinguéssim favoritismes.

Quan no treballaves a la verema, què feies?

Quan no treballava a la verema treballava en una guarderia laboral a uns 12 km del barri, al poble de Nuevajarilla, i em vaig comprar una moto.

També, més endavant, en un barri de la barriada de Las Flores van obrir una guarderia i em van demanar per anar-hi, ja que era a prop d'on vivia. Vaig dir que sí i fins i tot m'emportava nens del meu barri.

Tot això era passat el Concili Vaticà II, perquè abans era inimaginable que les germanes poguessin viure fora del convent. L'any 1982, i fins al 1983, em van destinar a las Hurdes (Càceres), al poble de Aldehuela, i vaig estar-hi un any.

Maria Pla, amb ulleres i amb una nena als braços, al barri de San José Obrero de Jerez de la Frontera l'any 1977.

Ens podries explicar com era una jornada habitual en el convent?

Quan jo vaig entrar, el 1964, ja estava en procés d'acabar del Concili, així que ja vaig viure la renovació, però molt lenta, però ja amb horaris més flexibles, amb una jornada dedicada a resar, a treballar i, també, amb temps d'esbarjo.

Quan encara era dins del convent, l'any 1973, vaig ser destinada a Villanueva de la Serena, província de Badajoz

Fent el meu treball fora del convent m'he sentit lliure

(Extremadura). L'experiència de mestra de la Congregació de Badajoz no m'emplenava, no m'hi trobava bé per raons jeràrquiques de la Congregació i l'estiu del 1974-1975 vaig tenir una experiència amb les germanes de Focol que vivien en unes ermites a les muntanyes de Badajoz, i allà vaig fer una experiència de reflexió i oració.

Veig que treballes fora de la institució del convent, t'emplenava més?

I tant que sí. Jo tenia disset anys quan vaig entrar en el convent, vaig començar a madurar, a començar a contestar a les coses, a contestar les idees; llavors també acabava el Concili i estudiava en les idees d'aquest Concili. El fundador de la institució, l'any 1875, fou el pare Butinyà, que era jesuïta de Banyoles i la seva gran il·lusió

era que la dona tingués cultura, que ella mateixa sabés reivindicar els seus drets però, alhora, que les persones fossin obreres, no propietàries i jo veia que en el convent tot eren col·legis privats, tenien hospitals, clíniques i vaig pensar, on és la persona obrera? Per això quan va sorgir l'experiència del barri vaig pensar que havia arribat el moment de sortir del convent i semblava que en els barris tornava una mica a la font del que era el carisma del pare Butinyà.

En la teva família hi han hagut algunes vocacions religioses, veritat?

Sí, el meu pare tenia quatre germanes monges: dues dominiques, una clarissa franciscana de clausura i

l'altra missionera del Cor de Maria, que encara és viva, té noranta-tres anys, i viu a Medellín (Colòmbia). I un germà sacerdot.

Qui et va parlar de Déu en la teva infantesa?

Els meus pares. Tinc el record de la meua mare quan ens ensenyà als meus germans i a mi, ella anava vocalitzant cada oració perquè nosaltres anéssim contestant i també el Mn. en la Catequesi.

Com vas descobrir la teva vocació?

La meua vocació no va ser des de petita. Al contrari, no m'havia passat mai pel cap ser monja, ni estant interna al col·legi, quasi em feien pena les monges, en el bon sentit de la paraula, no m'agradava la vida que portaven. Va ser dels tretze als quinze anys que et vas adonant de moltes coses que potser no t'emplenen la vida i veies com les monges eren felices treballant i t'atrau aquesta vida que porten i llavors anaves descobrint, de mica en mica, ja que sobretot m'agrada la idea de compartir i viure entre la gent pobre.

La Maria amb els seus nens, en Xavier i en Marià, a Salt, l'any 1994.

Quant de temps vas portar hàbit?

Des del 1964, quan vaig entrar al convent, i fins a l'any 1975, quan vaig anar al barri de Jerez de la Frontera, però aquest era l'hàbit extern, perquè l'hàbit intern el porto sempre i vull viure feliç fins al final, és la meua manera de ser.

Què t'ha aportat i t'ha condicionat viure en una congregació?

M'ha portat una experiència molt bona per tot el que he explicat, fins i tot dins del convent, perquè això a mi m'ha fet madurar moltíssim, perquè vols ser conseqüent amb el que penses, amb el que dius i te'n vas assabentant de moltes coses i això et fa viure i t'enriqueix moltíssim i també, després, posar-ho en pràctica. I condicionar, no em va condicionar res perquè a poc a poc s'anaven complint les meves expectatives en sortir del convent, fent el meu treball fora del convent m'he sentit lliure, sempre hi ha entrebancs, però tot forma part de la vida humana.

Què és el que et va moure a acollir i, alhora, estimar tant totes aquestes criatures que vas tenir amb tu?

El fet que eren nens i nenes sense família o amb famílies desestructurades (el pare o mare a la presó, drogoaddictes, etc.), intentar donar una llar, el més semblant possible i molta estimació. A Madrid vam obrir un centre per a nens minusvàlids i vam demanar d'anar-los a ajudar. El meu pare ja estava delicat i jo em volia traslladar cap aquí a Salt per portar els dos nens a Salt, vaig haver de fer un munt de papers d'una manera legal. La tutela dels nens la tenia la Comunitat de Madrid i s'havia de traspasar a la Generalitat de Catalunya i jo en tenia la custòdia. Vaig fer una sol·licitud d'acolliment familiar per als dos nens primers

que van entrar en el centre i poder venir amb ells a viure a Salt i així estar a prop de la família. Els dos nens eren minusvàlids amb paràlisi cerebral, tenien la mateixa edat, quatre anys.

Un nen es deia Marià i l'altre Xavier, en Marià va morir el 2003, quan tenia setze anys, i en Xavier el 2007, amb vint anys.

És tenir molt de coratge, o com definiries aquesta situació?

Jo penso, quan miro el passat, que he rebut molt de tots, de tothom i de tota la mainada, de tots amb els que he estat treballant i que he estat al seu costat i d'en Xavier i d'en Marià ho he rebut tot, més del que jo hagi donat i que ha estat una cosa mútua, són nens que es fan estimar, que demanen

afecte, que és el llenguatge que més entenen i tot ho paguen amb un somriure. La meua família em va ajudar molt i em va donar suport amb aquests nens.

Tot i que no has portat aquestes criatures al món, has realitzat l'experiència de ser mare, veritat?

Sí, perquè a en Xavier i en Marià els considero fills meus, tant que encara els enyoro ara i quan els recordo els plo-ro. Quan en Marià es va morir, jo tenia la sensació que m'havien tret la meitat de la meua vida. En Xavier també en va acompanyar i aquell any 2003 va estar molt malalt, va haver d'estar ingressat diverses vegades i els metges deien que el nen tenia una tristor...

Quina imatge de Déu tenies de petita i com s'ha transformat des d'aleshores fins ara?

Abans del Concili Vaticà II, els que teníem l'edat per a la catequesi ens presentaven un Déu que havíem de témer i més aviat llunyà. Després del Concili, ja arribant el temps que vivim, la imatge és d'un Déu proper que viu entre nosaltres i una imatge d'un Déu ple de misericòrdia.

Què t'aporta la fe cristiana i què és per a tu?

És el camí de la vida que he de seguir, l'oxigen que fa que la meua vida pugui seguir caminant.

Què representa la pregària en la teua vida?

Necessitem menjar si volem ser forts, no? Doncs per a mi la pregària és el mateix, és l'aliment de la meua vida espiritual, necessito moments del dia per reflexionar i estar a prop de Déu i parlar amb ell, matins i vespres.

Com es fa present Déu en aquesta societat?

En el testimoni de tantes persones que ho demostren en la seva vida i amb el seu actuar a favor dels altres que treballen en qualsevol lloc del món valorant la persona i lluitant. Per la seva dignitat.

Què diries del Papa Francesc?

És una persona que ha portat aire fresc a l'Església, el mateix que va fer el papa Joan XXIII. El Papa Francesc també és una persona propera, senzilla, un Papa humil. Em sembla que no em costaria gens poder parlar amb ell, se'l veu tan amigablement que et sembla que et convida a tenir una conversa amb ell, sense protocols i una persona que té ganes de viure el que predica.

Com veus la diversitat de cultures i religions que s'estan desenvolupant en tot el món?

Jo ho veig d'una manera enriquidora, el que passa és que ens fa falta molt de respecte els uns amb els altres, molta tolerància, perquè a vegades mútuament ens discriminem o ens jutgem i jo penso que seria molt enriquidor si sabéssim valorar les coses bones que hi ha en uns i altres.

No obstant això, quan veus aquests atemptats que es fan en nom de la religió, és difícil dialogar amb aquestes persones, no?

Tan difícil que crec que és impossible quan hi ha morts i violència, terrorisme... la seva actuació no té justificació. Quan jo parlo d'immigrants parlo de persones de Salt, conegudes o no, però no violentes, aquesta violència no té diàleg.

Com a persona que ets compromesa amb l'Església i la societat, què demanaries a fer per pal·liar les situacions d'injustícia que es troben aquests immigrants, refugiats, pobresa, incompliments dels drets humans...?

Tenir ganes que se solucioni i tenir voluntat de solucionar-ho. Desgraciadament el nostre crit cau en el desert, però sí que penso que si les bones intencions que tenim es posessin en pràctica la cosa milloraria. A molts governants i empresaris internacionals ja els hi van prou bé els seus negocis d'armes pels interessos del petroli, no volen ni els interessa el canvi.

Creus que les persones que tenen a l'abast pal·liar o acabar amb aquests drames de la humanitat són cecs i sords davant de tantes desgràcies?

Cecs i sords, i de tot... perquè en teoria hi ha riquesa suficient i en abundància, però acumulen molt i d'altres ni el mínim. Les guerres destrueixen per destruir, on porten aquestes guerres? Primer cal deixar de construir armes.

Com és la teva vida actual aquí a Viladamat?

Em considero una persona amb molta sort perquè estic molt feliç. El poble és molt tranquil. Visc a casa dels meus pares, recordant sempre la suor d'ells, de tots els anys que varen treballar. La veritat, sóc molt feliç perquè em sento bé amb les coses que faig.

Tens aficions?

M'encanta llegir, escriure, escoltar música, caminar... i tot això més o menys ho puc fer i em sento bé.

Amb una vida tan plena de transformacions i tan activa amb tantes dedicacions, trobes a faltar alguna cosa de la teva vida passada?

Doncs trobar a faltar no, perquè el que és passat ja és passat i les coses que vaig fer en temps passat potser avui dia no les podria fer, tinc una edat...

Visc el present, miro el passat com a record molt positiu, amb llacunes, com éssers humans, limitacions he tingut i això fa que una sempre pateixi i pensi que podria haver fet les coses millor i això és el que a mi em passa.

Quan dius que podies haver fet les coses millor és que serà que ets molt exigent amb tu mateixa, veritat?

Ho has encertat, ho sóc moltíssim. L'altre dia, parlant amb una altra persona, vaig dir: caram, qui m'obliga a fer tot això. Vaig dir que jo, el meu "jefe", és molt exigent. Em va preguntar qui era el meu "jefe" i jo li vaig contestar que jo mateixa. Sóc més exigent que qualsevol "jefe" que pogués tenir. Mai no estic del tot contenta del que faig i mirant el meu passat veig més el que vaig deixar de fer o el que podia fer millor que el que vaig fer.

Pots ser feliç sent tan exigent amb tu mateixa?

Sí, perquè accepto com sóc.

T'ha costat molt fer aquests canvis de la teva vida, d'aquí cap allà?

Potser sí, perquè quan estàs acostumada a estar amb un ambient costa una mica, però m'he aclimatat fàcilment d'anar d'un lloc cap a un altre.

Des d'aquesta revista, Maria, et desitgem que per molts anys puguis gaudir d'aquesta manera de viure que per a tu és felicitat.

«Més important que la meta és el camí» (Mn. Teodor Suau)

JOSEFINA CALS PUIGNAU

Pentàleg de l'Educació

En les altres ocasions que he escrit a la revista de la festa de Viladamat ho he fet sempre parlant d'alguna cosa que tingués a veure amb l'escola del poble. Ja em permetreu que aquesta vegada parli d'EDUCACIÓ, així, amb majúscules. I no pas amb paraules meves sinó que les manllavaré a un gran professor, en Pere Pujolàs i Maset (1949-2015).

Fa pocs dies vaig assistir a un acte d'homenatge que li va dedicar el Moviment de Mestres de Girona i em va caure a les mans el seu "Pentàleg de l'Educació", que correspon a un fragment de la seva lliçó de jubilació: "Marques de foc. Lliçons de pedagogia". En Pere Pujolàs va ser mestre de mestres a la UdG i a la UVic, i encara que semblava que el text pogués anar dirigit només a mestres, crec que és una molt bona reflexió per a tot aquell que educa: mestre, professor, pare, mare, avi, monitor... Heus aquí el seu "Pentàleg":

1. Qui educa ha d'estar impregnat d'un gran amor.

- Com puc educar si no estimo el món, la vida, i els nens i nenes que educo?
- Com puc educar si no estimo també el meu ofici?
- Com puc educar si faig aquesta feina per força, només perquè no n'he trobat cap altra?

2. Qui educa no pot ser arrogant; ha de ser humil.

- Com puc educar si em considero algú diferent i privilegiat davant dels altres, que considero mancats de tot: de coneixements, de destreses i d'educació?

- Com puc educar si em considero membre d'un clan d'homes i dones perfectes, amos de la veritat i el saber, i si penso que tots els que no són d'aquest clan són inferiors a mi?
- Com puc educar si em tanco a l'aportació que puguin fer aquells i aquelles que educo, si els nego fins i tot que puguin fer alguna aportació?

3. Qui educa ha de tenir fe en els nens i nenes que educa.

- Com puc educar si no crec de veritat en les possibilitats d'aquells i aquelles que educo, en la seva capacitat de superar-se, d'anar més enllà, d'aprendre més del que saben ni de ser més del que són?
- Com puc educar si les meves expectatives sobre aquells i aquelles que educo són tan negatives que estic convençut que ni hi tenen res a fer?

4. Qui educa ha de tenir esperança.

- Com puc educar si no tinc l'esperança que la meua feina acabarà donant el seu fruit?
- Com puc educar si no insisteixo i insisteixo, una vegada i una altra, fins que els nens i nenes que educo avancin, progressin, millorin... cadascú fins al màxim de les seves possibilitats?

5.- Qui educa ha de ser crític.

- Com puc educar si la meua intervenció educativa no està presidida –o no ve precedida– per una reflexió crítica sobre el món?
- Com puc educar si allò que persegueixo no és la millora de la societat i la dels homes i dones que la formen?
- Com puc educar si no lluito contra l'acomodació a uns poders que volen que pensem per delegació, que actuem per ordres i que no tinguem cap més ambició que estar col·locats, tranquils i considerats en un món satisfet d'haver-nos subjugat?

Per pensar-hi.

MIQUEL PAYARÓ PAGÈS
Mestre de l'Escola Puig Segalar

La millora de l'escola

El passat mes d'abril ens vàrem reunir amb el director d'Ensenyament, el Sr. Polanco. La reunió va ser a l'edifici de la Generalitat, on el director de l'escola Puig-Segalar, en Miquel Payaró, la Dolors Pons com a representant de l'Ajuntament i en Narcís Font com a representant de l'AMPA, vàrem exposar el deteriorament de l'escola de Viladamat.

Aquest deteriorament ve donat per la falta d'espai en el centre per poder oferir una millora de les instal·lacions per a l'ensenyament dels nostres fills i filles, les condicions de perillositat que hi ha a la zona del porxo, tant per als alumnes com per als mestres del centre. La teulada de tot l'edifici també representa una perillositat per a tots el viladamatencs i viladamatenques. La falta de llum natural a les aules, la zona d'esbarjo (el pati) poc espaiosa i la falta d'un espai per poder reunir-se els mestres i l'AMPA per desenvolupar les necessitats de treball, són altres de les mancances de l'edifici. Tota la documentació urbanística i informació per part de l'AMPA i docents va ser facilitada al Departament d'Ensenyament per fer les actuacions pertinents al més aviat possible.

Una escola amb bones condicions representa el futur per al poble. A Viladamat estem orgullosos de pertànyer a la ZER Tramuntana que s'implica amb l'entorn, les tradicions i cultura del nostre país.

Molt bona festa major!

AMPA DE VILADAMAT

<http://blocs.xtec.cat/escolapuigsegalar/>

DOLORSGIBERT
FOTÒGRAFA

Retrats - Publicitat - Reportatges - Estudi

606 617 271 • foto@dgibert.com
www.dgibert.com
Oliva, 27, A (3r) 17600 Figueres

Clínica Dental

Plaça Catalunya, 15 B
17472 L'ARMENTERA
Tels. 972 520 829
639 287 143

Dr. Daniel O. Lamón
C.O.E.C.6603

Plaça Major, 4
17142 VERGES
Tel. 972 780 437
639 287 143

ODONTOLOGIA GENERAL
ENDODÒNCIA
ORTODÒNCIA
ODONTOPEDIATRIA
PRÒTESIS
IMPLANTS

Esforç amb premi final

L'equip es consolida a 3a catalana malgrat algun dubte al llarg de la temporada.

Aquesta temporada l'afrontàvem amb il·lusió i esperances renovades. Nou projecte, amb nou entrenador i amb novetats sensibles en la confecció de la plantilla. Una plantilla jove i amb ganes de competir a la sempre dura 3a catalana. Les il·lusions, però, no es van veure recompensades i els resultats no van acompanyar massa, es va acabar la primera volta amb només quinze punts, fet que va provocar fer un replantejament de les idees inicials. Així, a mitja temporada, es va decidir fer un petit canvi de rumb i fer una aposta per l'equip tècnic format per en Marc Alabau i en Xavi Carmona.

El canvi ha sigut del tot reeixit. La plantilla ha començat a rutllar i amb l'esforç de tothom hem mostrat les possibilitats reals del grup humà que s'ha creat. Victòries amb rivals de nivell, alguna derrota immerescuda i, sobretot, la sensació que els jugadors anaven tots a una per defensar els colors del nostre club. Perquè el futbol és molt més que jugar un partit cada cap de setmana. Són sopars, són estones a passar amb els amics, són sortides (diürnes i nocturnes). Amb aquesta fórmula (no sabem si màgica, però segur que encertada) hem obtingut com a resultat final la salvació (no sense patiments) i, sobretot, la idea clara que amb esforç, unió i companyonia es poden assolir tots els objectius que ens plantejem com a club.

Cal, doncs, remar tots cap a la mateixa direcció. Aquesta és la nostra il·lusió i el nostre objectiu per a la propera campanya. Treballar per ser un millor club, competir contra tots els rivals i oferir un bon espectacle a tothom que decideixi venir a veure'ns els dissabtes a la tarda. Animem també a tothom que es vulgui afegir al projecte ho faci, les portes són obertes per a tothom. Si voleu donar el vostre suport, animeu-vos a venir a veure els partits o feu-vos socis per donar una petita ajuda econòmica al club.

LA JUNTA

FUSTERIA
MATEU

C/ jardí del rei, 6 17137 Viladamat - GIRONA
TEL. 972 788 679 - 655 519 582 - 618 899 104

VIATGES
ESCALATOUR, S.L.
AGENCIA DE VIATGES, G.C. 81

Av. Ave Maria, 43
17130 L'ESCALA
(Girona) SPAIN

Tel: 972770218
Fax: 972773040
escalatour@intercomgi.com
www.escalatour.group-team.com

Caravan
Viladamat

Ctra. Viladamat - L'Escala · 17137 Viladamat
Tel.: 972 788 625

GARATGE OLIVERAS S.L.

SERVEI OFICIAL

TALLER I VENDES 972 78 81 02 - FAX 972 76 58 50
fiat.g.oliveras@gmail.com Ctra. L'Escala Km 16 VILADAMAT

CALENDARI TEMPORADA 2016-2017

JORNADA	DATA	PARTIT
1	3-9-2016	VILADAMAT-ALBONS
2	11-9-2016	ESPLAIS-VILADAMAT
3	17-9-2016	VILADAMAT-BISBALENC
4	25-9-2016	SANT MIQUEL DE FLUVIÀ-VILADAMAT
5	1-10-2016	VILADAMAT-CABANES
6	9-10-2016	SANT PERE PESCADOR-VILADAMAT
7	16-10-2016	MONELLS-VILADAMAT
8	22-10-2016	VILADAMAT-TORROELLA
9	30-10-2016	BÀSCARA-VILADAMAT
10	5-11-2016	VILADAMAT-EMPURIABRAVA-CASTELLÓ
11	13-11-2016	AGULLANA-VILADAMAT
12	19-11-2016	VILADAMAT-VILAMALLA
13	27-11-2016	LLANÇÀ-VILADAMAT
14	10-12-2016	VILADAMAT-CISTELLA
15	18-12-2016	MARCA DE L'HAM-VILADAMAT
16	7-1-2017	VILADAMAT-BORRASSÀ
17	15-1-2017	VILABERTRAN-VILADAMAT
18	22-1-2017	ALBONS-VILADAMAT
19	28-1-2017	VILADAMAT-ESPLAIS
20	5-2-2017	BISBALENC-VILADAMAT
21	11-2-2017	VILADAMAT-SANTMIQUEL DE FLUVIÀ
22	19-2-2017	CABANES-VILADAMAT
23	4-3-2017	VILADAMAT-SANT PERE PESCADOR
24	11-3-2017	VILADAMAT-MONELLS
25	19-3-2017	TORROELLA-VILADAMAT
26	25-3-2017	VILADAMAT-BÀSCARA
27	2-4-2017	EMPURIABRAVA-CASTELLÓ-VILADAMAT
28	8-4-2017	VILADAMAT-AGULLANA
29	23-4-2017	VILAMALLA-VILADAMAT
30	29-4-2017	VILADAMAT-LLANÇÀ

JORNADA	DATA	PARTIT
31	7-5-2017	CISTELLA-VILADAMAT
32	13-5-2017	VILADAMAT-MARCA DE L'HAM
33	21-5-2017	BORRASSÀ-VILADAMAT
34	27-5-2017	VILADAMAT-VILABERTRAN

LLUIS TORRENT
CASADEMONT

Enginyer Tècnic Industrial
Col·legiat 17167-G

ELECTRODOMÈSTICS
Instal·lacions d'aigua, gas, electricitat,
calefacció, aire condicionat

Pompeu Fabra, 6 tel. 972 52 02 13
17472 L'Armentera

BIO empordà

**Ajuda'ns
a reciclar**

972 158 742

Recollida d'oli vegetal usat
Transportista i gestor de residus

SER SALL

SGS SGS

Temporada 2015/2016

S'ha acabat una altra temporada i amb ella s'acaba un any ple de futbol a Viladamat. Finalitza tant per al CF Viladamat, com per a l'infantil del Club de Futbol Base l'Empordanet. Els dos clubs, que després d'alguns anys de desacord, ja fa quatre anys que han reprès la relació, han compartit espai de gaudi, i la valoració no pot ser més positiva.

La cordialitat i el bon ambient sempre han estat presents entre els dos clubs al llarg de la temporada, fet que fa que hagi estat una temporada tranquil·la i sense complicacions. Cal dir que el CF Viladamat i l'Ajuntament, encapçalat per en Marc Alabau, sempre ens ha posat facilitats a l'hora de disposar del seu camp, vestidors... i és per això que estem molt agraïts.

El nostre club aquest any ha decidit fer un canvi de junta, però esperem que la relació se

segueixi mantenint tal com ha estat fins ara, coordinada i, sobretot, des del respecte mutu, posant-nos d'acord amb el funcionament del dia a dia per poder tirar a terme els acords i, principalment, assolir els objectius marcats com a club i facilitar els objectius establerts en la col·laboració amb cada poble.

Viladamat és un dels pobles fundadors del nostre club i com a tal sentim que som a casa i volem que ho segueixi sent. És bo per als petits pobles que hi hagi aquestes col·laboracions i s'ajudin entre ells per a la formació i educació dels més joves, en aquest cas per mitjà del futbol. És per això necessari que puguem treballar i disposar d'espais per tal que els nens i nenes dels nostres pobles puguin gaudir del futbol amb els seus amics i veïns del poble; per això volem donar les gràcies al poble de Viladamat per fomentar el futbol base i ajudar a créixer el nostre petit club.

CLUB DE FUTBOL BASE L'EMPORDANET

JAUME 2

TALLER DE PLANXISTERIA I PINTURA

Tel. 677 800 871

Carrer dels Horts s/n 17137 VILADAMAT (Girona)

instal·lacions
Terradellas

Carrer nou, 124 - Apartat Correus, 46
Tel 972 64 02 13 - Fax 972 64 03 16
17100 La Bisbal d'Empordà (Girona)

Electricitat industrial i domèstica · Aigua i gas
Calefacció i aire condicionat · Enginyeria pròpia

TALLER SALA VILADAMAT

REPARACIÓ MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
VENDA DE VEHICLE I MAQUINÀRIA

Tel. 972 788 073

Ctra. L'Armentera, s/n - 17137
VILADAMAT

CRISTINA ROCAS GURI
Podòloga col. 1449

Tractament integral del peu:

- Durícies i ungles
- Berrugues
- Estudis biomecànics de la marxa
- Plantilles
- Ortesis de silicona
- Domicilis

VILADAMAT
C/La Creu, 8
(17137)
Tel. 972 78 80 57

L'ESCALA
C/Tramuntana, 7
(17130)
Tel. 972 77 48 56

ROSES
Plaça Catalunya, 7
(17480)
Tel. 972 25 71 91

Calendari temporada 2016/2017 i normes per al caçador

La Societat de Caçadors d'Albons-Viladamat ha fet públic el seu calendari i les normes per al caçador de la temporada 2016-2017.

Calendari

La mitja veda: Es podrà caçar els dies 15, 21 i 28 d'agost i el 4 i 11 de setembre de l'any 2016 a la zona limitada a la part est de la carretera antiga de Figueres (al pla). Està prohibida la cacera de perdius, llebres i conills.

Caça menor: Del 9 d'octubre del 2016 fins al diumenge 5 de febrer del 2017, dijous, diumenges i festius no locals.

Perdius i llebres: Del 9 d'octubre del 2016 fins al 18 de desembre del mateix any, dijous, diumenges i festius no locals. Només es permet dues perdius per dia de cacera i per caçador. En les altres espècies cinegètiques, no hi ha límit.

Porc senglar: Contacteu amb el Sr. Chaves d'Albons, encarregat de la colla del porc senglar, telèfon 686 938 949. Els dies de cacera són del 4 de setembre de 2016 fins a l'últim diumenge 26 de març de 2017. La cacera solament es farà els dissabtes. En benefici de l'agricultor,

el representant legal podrà sol·licitar fer batudes en juny, juliol, agost i fins al dia 3 de setembre.

Guineu: Del 4 de setembre de 2016 fins al 26 de març de 2017.

Normes i altres observacions

En les normes, cal ressaltar l'obligació de recollida dels cartutxos utilitzats, com també l'obligació de tots els caçadors de no molestar i respectar la zona de cacera a la resta de companys. Per altra part, es recorda que el passí del vedat no és vàlid si no és acompanyat del DNI de l'interessat.

Queda prohibida la cacera en terrenys cremats, amb neu, pluja intensa, boira espessa i en camins. En els camins cal descarregar l'arma al seu pas.

Les faltes molt greus previstes en l'acta aprovada en assemblea general el 25 de febrer del 2005, que no poden cometre els caçadors, són les mateixes que es van esmentar i relacionar en l'anterior revista de Terra de Lluerts.

Si s'infringeix qualsevol de les normes recollides amb faltes molt greus, la junta acorda actuar sobre la base dels estatuts de la societat, tant per als socis com per als convidats.

LA JUNTA

Josep Maria Torres Ros
Spinòleg i terapeuta

Visites concertades a Figueres, Barcelona, Girona i Viladamat

Telèfon: 972 765 120
Mòbil: 647 577 416
www.cossutil.com

Menús, carta i per emportar

Esmorzars a la brasa

casolà · casero · homemade

Carrer dels Horts, 10
Carretera de Viladamat a L'Escala
VILADAMAT · 972 788 367

Prats

Especialitat en coca de pa

Tel.: 972 788 497
C/ de la Creu, 12
VILADAMAT- Girona

Forn de pa artesà fundat el 1931

Senglars: una plaga

Un problema que inquieta els caçadors

El cost econòmic de la cacera del porc senglar s'hauria de compensar amb una ajuda atorgada pel govern.

Avui he parlat amb un caçador gosser preocupat pel futur de la cacera del porc senglar. Les preguntes eren moltes i, entre elles a destacar: com es pot resistir, econòmicament, si amb deu gossos la mitjana de despeses és de 6.000 euros? Quina asseguradora està disposada a assegurar els gossos de caça si és un producte deficitari, donat que les despeses dels veterinaris són milionàries? Què hem de fer quan, per evitar danys majors, els ajuntaments ens demanen caçar en una zona de seguretat? Com podem negar la nostra ajuda a un pagès que està desesperat pels danys als conreus?

Totes són preguntes que de ben segur alguna vegada qual-sevol caçador s'ha plantejat. I totes elles són de difícil resposta, però tots plegats hem de lluitar per aconseguir controlar la població del porc senglar.

Potser ens hem de plantejar que el problema del porc senglar ja no és del col·lectiu dels caçadors, sinó que, ara com ara, ja és de la societat i que l'administració ha d'actuar davant situacions amb grans interrogants. O potser s'ha d'invertir en estudis que valorin la raó per la qual la proliferació de l'espècie és imparable i insensible als esforços dels caçadors.

El tema del cost econòmic de la cacera del porc senglar s'hauria de compensar amb una ajuda atorgada pel govern, donat que en l'actualitat la situació ha canviat totalment. En la majoria de vegades, se surt a caçar per necessitat per l'abundància de l'espècie, el que porta com a conseqüència grans danys i importants despeses que el caçador suporta en

solitari i sense límit: manteniment i assegurança de gossos, abonaments de les despeses veterinàries, assegurança de responsabilitat civil, recollida del porc senglar, etc.

Aquestes reflexions, com moltes altres, ens fan veure que hi ha una necessitat imperiosa d'afrontar el problema de l'abundància del porc senglar i que la solució no la té el caçador.

Extret i resumit de l'article de MONTSE ROMEO
Advocada de la RT de la FCC a Barcelona

CORREDORA D'AS SEGUANCES
MARIA SERRA SALA

Avda. Salvador Dalí, 72 baixos
17600 FIGUERES (Girona)
Tel. 972 50 50 32 - Fax 972 50 53 28

Venda de materials per a la construcció i ferreteria	Pàrquing de caravanes i vehicles	
www.msp.cat www.caravaningmsp.com Tel. 972 52 17 70 Fax 972 55 04 19 info@caravaningmsp.com		
C/ Doctor Narcís de Ciurana, 14 17470 Sant Pere Pescador (Girona)		

El cor. Darrer acte

És una novel·la. És, doncs, ficció.

Són les cinc cinquanta d'una matinada de diumenge del mes de febrer. Som a la ciutat de l'Havre, a la França atlàntica. Una furgoneta s'acosta a la platja, en baixen tres ombres negres enfundades en granotes de neoprè, duen planxes de surf.

Són nois, sans, esportistes, temeraris: són molt joves. Escolten l'onatge, n'analitzen el rompiment, l'embat de cada ona, esperen. L'oceà és negre. Quan la línia de l'horitzó queda formada i l'aigua separada del cel, els nois entren hàbils i altius cap a la recerca de l'onada perfecta.

Simon Limbrés té dinou anys, és un surfista nat, des de petit que n'ha après del seu pare. De retorn cap a casa amb la "furgo" baldats per l'intens esforç, s'adormen. En Simon va al mig, per això no duu cinturó, el seu cap queda encastat al parabrisa del vehicle. Entra a Reanimació de l'hospital de l'Havre, diagnòstic: hemorràgia cerebral com a conseqüència d'un traumatisme cranial. És en coma. Són les nou i vint minuts d'un diumenge molt fred: la mort fa acte de presència.

La família: primer la mare, després el pare. I la pregunta: *seria possible plantejar-se que en Simon faci donació dels seus*

òrgans? La mare: *no vull que li obrin el cos, que l'escorxin, no vull que el buidin.* El pare: *no li faran cap mal, no li faran cap mal.* És donant. Són les disset trenta de la tarda. A l'hospital Pitié-Salpêtrière de París, la Claire Méjan està preparada per rebre un cor nou. Quan l'avió que li duu la vida aterra a Bourget són les dotze cinquanta de la nit. I quan els cirurgians aconseguixen que el cor d'en Simon torni a bombar sang dins el cos de la Claire, són les cinc quaranta-nou. Temps narratiu: vint-i-quatre hores menys un minut. Final.

Una magnífica obra literària. Preciosista en els detalls. Sorpren que tot i l'exhaustiva informació mèdica no resulti ni científica ni freda. Sorpren que tot i la càrrega emocional que provoca mai no arriba al sentimentalisme.

Maylis de Kerangal (Toulon, 1967), autora hàbil, aguda, intel·ligent. Sap mantenir l'equilibri entre el patiment d'uns pares, germana, xicota... i les vivències dels professionals de la medicina. La realitat: el món del dolor i el laboral i quotidià. L'encert d'un narrador omniscient i les digressions literàries que són superbes i ben escaients. Escriptura poètica i realitat crua: filigrana pura.

Aspecte d'una part de la sala del Castell de Vilopriu durant l'acte.

La doctora Núria Masnou Burralló i el traductor Jordi Martín Lloret flanquegen el regidor de l'Ajuntament de Vilopriu, Daniel Palència Costa.

Una obra com aquesta mereixia un Acte Públic. I es féu. Una sessió oberta a tothom ben anunciada al Castell de Vilopriu. El dissabte 20 d'abril vam reunir-hi la doctora Núria Masnou Burralló, coordinadora de Trasplantaments de l'Hospital Josep Trueta i el traductor de l'obra al

català, Jordi Martín Lloret. Els qui hi érem sabem com funciona, a Catalunya, el protocol real de donació i trasplantament d'òrgans. Quins hospitals catalans són només donants i quins receptors. I com treballen, a cada lloc, els diferents equips de cirurgians. I sabem també de la feina, molt sovint complexa, creativa, tan poc reconeguda, però tan necessària, dels traductors professionals. Que al nostre país n'hi ha una bona escola, aquesta traducció ens ho demostra. I l'acolliment exquisit de l'Ajuntament de Vilopriu a cedir-nos un equipament municipal excepcional.

El veritable protagonista de "Reparar els vius" és el cor del jove Simon Limbrés. Amb el record d'aquest cor, el Club de Lectura s'acomiada per sempre.

MARIA TERESA CROS

ALABAU CONSTRUCCIONS I MANTENIMENTS

PISCINES I RECS

Av. Riells, 28 - 17130 L'Escala (Girona)
Tel. 972 776 729 - Mòbil 670 042 607
www.alabau-piscines-recs.es - alabau@girona.com

GORBS

Comunicació - Edicions

629 151 930 · cgorbs@gorbs.cat
www.gorbs.cat

42°08'40"N
03°03'08"E

VILADAMAT AIRSPORT

Ctra. Orriols - L'Escala km 13,5
17137 Viladamat (Girona)
Tel. +34 639 970 423
Fax +34 972 765 129
info@airportviladamat.com
www.airportviladamat.com

b) A.A.A. BATLLE, S.L.

C/ Sardana, 41 - Tel. / Fax (972) 57 51 05
17820 BANYOLES (Girona)
MAGATZEM: Pelacals - VILADAMAT (Girona)
Tel. (972) 78 83 81

Gaudir del paisatge fent salut

El solstici d'estiu marca l'inici de la nova temporada de les caminades a la fresca. Cada divendres, durant el període que va de Sant Joan fins a final d'agost, s'organitzen caminades a la fresca obertes a tothom qui tingui ganes de fer una mica d'exercici en bona companyia tot gaudint del nostre entorn més proper. L'activitat es fa a partir de les 20.30 hores del vespre i té una durada aproximada de dues hores. Seguidament, qui vulgui, pot cloure la jornada sopant i fent sobretaula al Bar Can Catoi.

Les caminades, que estan obertes a tothom, s'alternen entre el pla i la muntanya: el Puig Segalar, Empúries, el Mas Notari, Montiró, Albons, entre d'altres. A l'hora convinguda, a la plaça de la vila, es proposa una ruta i s'aclareixen els dubtes pel que fa als encreuaments de camins i els punts de reagrupament. També es proposen itineraris alternatius més curts per a la gent que per edat o condició física tenen més dificultats a seguir. D'aquesta manera, l'activitat és assequible i interessant, tant pels que estan més en forma com pels que s'hi volen posar, tant si es tracta d'adults com de mainada.

Cal remarcar que aquesta dinàmica que va començar com una forma de promoure l'exercici a l'aire lliure és ara una activitat ben consolidada i molt esperada cada estiu. No només es fa exercici físic, sinó que és una oportunitat saludable, amena i integradora de fer vida social.

Durant l'any, també es realitzen dues o tres sortides més, normalment en diumenge, per territori empordanès. Tenim així una oportunitat de gaudir d'aquest magnífic paisatge que ens envolta, tan proper com de vegades desconegut. En aquestes sortides cal anar amb cotxe fins al punt d'inici.

Si voleu rebre informació sobre les sortides habituals o de les esporàdiques podeu enviar un correu electrònic a:

collaespardenyaviladamat@gmail.com

Samarreta de la Colla de l'Espardenya.

Sant Martí d'Empúries.

Puig Segalar.

Tots els DIVENDRES al VESPRE
a les 20h30' sortida de la Plaça de la Vila

CAMINADES A LA FRESCA PER VILADAMAT

DIES: 1, 8, 15 i 22 DE JULIOL i 5, 12, 19 i 26 D'AGOST 2016

A l'arribada, qui vulgui pot apuntar-se a sopar
SOPAR A LA FRESCA 6 €
A CAN CATOI (Cal telefonar 972788057 i encarregar per tenir lloc)

COLLA DE L'ESPARDENYA
COLLA DE VILADAMAT
DE VILADAMAT

Cartell anunciador de les properes sortides.

Des de la Colla de l'Espardenya, us convidem a afegir-vos al grup. Hi sereu sempre benvinguts! Si ja en formeu part, us encoratgem a seguir-hi participant tot fent salut i passant-vos-ho bé!

COLLA DE L'ESPARDENYA

FISIO L'ESCALA
CENTRE DE FISIOTERÀPIA I RECUPERACIÓ FUNCIONAL

Tel. i Fax 972 771 475
Ronda del Pedró, 12 - 17130 L'ESCALA (Girona)

EMPÚRIES OILS **GASOILS A DOMICILI**
CALEFACCIÓ - AGRÍCOLA - AUTOMOCIÓ

972 770 274
www.empuriesoils.com

Un any més l'associació de Viladamat Giro de Xarnera ha col·laborat amb el jovent de l'Escala per muntar una carrossa de carnaval i participar en la rua de l'Escala.

Les més de cent cinquanta persones que van formar part de la comparsa i una carrossa molt ben treballada van fer que fos un èxit. Més de dos mesos treballant dia a dia per fer un drac, van tenir una bona recompensa quan vam aconseguir el 1r premi de carrosses a l'Escala. Això ens va animar a fer lluir la carrossa en una altra ocasió, i al mes d'abril es va desfilar amb el mateix drac i les mateixes disfresses de Goku i Bulma a les festes de primavera de Palafrugell, on vam guanyar el 8è premi de carrosses.

Un any més volem fer arribar el nostre agraïment a totes les persones que ens vàreu ajudar a muntar la carrossa i que vàreu venir a formar part de la comparsa. Ara toca començar a pensar en l'any vinent, i esperar que vagi tan bé com aquest.

ROSTISSERIA LA REINA DEL POLLASTRE

Avda. Riells, 47 Tel. 972 773 698
C/ Palau, 15 Tel. 972 770 037
L'ESCALA

PLANAS

CARNS I EMBOTITS
**CRIANÇA, MATANÇA
I ELABORACIÓ PRÒPIA**
VILADAMAT

Plaça Moderna, 1 - Tel. 972 788 068 - Miquel 669 377 584

2015

L'any passat la Festa Major es va inaugurar el dijous 30 de juliol, a l'ateneu Sebastià Salellas, amb la presentació del llibre *El franquisme no marxa*, a càrrec de Lluc Salellas, que també va protagonitzar el pregó d'inici de la festivitat local. Tot seguit, a les 10 del vespre, el poble va poder gaudir d'un concert-espectacle "Ovidi3", homenatjant l'Ovidi Montllor, que va ser unes de les novetats en el programa de festa i de les actuacions estrelles de l'any passat.

El divendres 31, tot i ser passat per aigua; el sopar popular, ja entès com una tradició més de la Festa Major, va acompanyar les havaneres i cremat amb el grup Xicranda. La pluja no va impedir gaudir dels concerts dels grups Terratombats i Orquestra Maribel, que ens van confirmar que de vegades les festes en petit comitè i improvisades també són grans festes.

El dissabte 1 d'agost va arregar un munt d'activitats arreu de tot el poble. La mainada, com sempre, va passar-s'ho genial amb la reconeguda festa de l'escuma a la plaça de l'Església, que més tard van poder continuar la xerinxola al

camp de futbol amb l'animació infantil de Pep Puigdemont i de diverses activitats i jocs de cucanya. A les vuit del vespre, la cercavila va recórrer tots els estrets carrers de Viladamat amb el ritme dels timbalers i músics de la Vilatucada i els bastoners Cop de Garrot. Ja a la nit, els concerts van emplenar Viladamat de locals i visitants amb les actuacions d'Atzembla, l'infal·lible Miquel del Roig, Germà Negre i, finalitzant la festa, Chemical Panxuts. Recordem que la Festa Major de Viladamat segueix essent una de les millors de la comarca. L'últim dia de festa va concloure la Festa amb les sardanes a la plaça amb la Principal de l'Escala i, tot seguit, el ball a càrrec de l'Orquestra Titanium.

2016

Aquest any 2016 la Festa Major segueix la mateixa línia que els darrers anys, sempre intentant incentivar i potenciar la cultura i la col·laboració del poble, reivindicant la lluita, però reclamant la festa i el gaudiment.

Se segueix apostant per grups en auge que agraden a un ampli sector de gent, però no es deixen de banda tots aquells grups que ja s'han convertit en tradició i s'han consolidat com a referent de la nostra Festa Major. Els grups que més destacaran, pel seu renom i la seva evidència, seran els grups de ZOO, des de València fins a l'Alt Empordà, i Ebri Knight, repetint actuació.

El sopar popular ja no tan sols és una tradició emergent, sinó que és una activitat característica que arreplega als veïns del poble. Segui a la plaça o al local social, depenent de l'acompanyament meteorològic, la satisfacció és garantida. Les havaneres aquest any seran substituïdes per un grup anomenat Les Anxovetes, un grup d'integrants femenines que reinterpreten al seu estil les conegudes cançons de pescadors.

Finalment se segueix apostant per les activitats per als més menuts i el ball i les sardanes que tanquen l'acte festiu al poble.

Seguim construint la sobirania del nostre poble

Després de les eleccions del 27 de setembre, la territorial de l'ANC de Viladamat s'ha mantingut una mica a l'expectativa, a l'espera de com es desenvolupa tot el procés cap a la independència del nostre país.

Una de les caminades al llarg de les platges de la badia de Roses, coorganitzada de manera conjunta per l'ANC, en els municipis de Sant Pere Pescador, l'Escala i Castelló d'Empúries. FOTO: DOLORS GIBERT

Recentment ens vam reunir amb dos temes: primer, decidir si continuàvem com a territorial independent o ens annexàvem a una altra, com ara la de l'Escala, per exemple; el segon tema eren els càrrecs de coordinació i secretaria, que s'haurien de renovar. Pel que fa al primer punt, es va acordar continuar, tot i ser aquesta territorial tan poc nombrosa. I pel que fa al segon punt, es va acordar que tots faríem de coordinadors i secretaris, és a dir, treballarem conjuntament.

La territorial de Viladamat és oberta a tothom que hi vulgui participar o col·laborar amb actes que es facin, aportar idees, etc. Ens agradaria molt que vingués més gent, encara que no fossin de l'ANC.

Per altra part, l'Assemblea Nacional Catalana, Òmnium Cultural i l'Associació de Municipis per la Independència rebutgen la negativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya d'arxivar la causa oberta per la consulta del 9N. Aquesta decisió deixa el president Artur Mas i les exconselleres Joana Ortega i Irene Rigau a un pas d'asseure's al banc dels acusats, per la qual cosa es demana fermesa i unitat per complir el mandat democràtic per la independència davant la judicialització del 9N.

Alhora, respecte a les eleccions generals espanyoles, l'ANC ha celebrat la victòria de les forces independentistes que, una vegada més, tornen a guanyar a Catalunya, en escons i vots. És un fet que, inequívocament, demostra que el suport sobiranista es manté intacte a les urnes.

Aquests resultats evidencien que els partidaris del dret a decidir i d'un referèndum mantenen a Catalunya una posició hegemònica, amb una clara majoria absoluta amb escons i un ampli suport en vots. I, en aquest sentit, l'entitat s'encamina cap a una consulta interna per tal de determinar si exigeix a les institucions catalanes la celebració d'un referèndum vinculant d'independència.

Per a qualsevol qüestió, dubte o si algú s'hi vol apuntar, que seria molt ben rebut, i suggeriments, podeu adreçar-vos a:

viladamat@assemblea.cat

TERRITORIAL DE L'ANC A VILADAMAT

Terra de Lluerts vol donar difusió a la creació de totes aquelles obres artístiques i culturals, en qualsevol de les seves disciplines, portades a terme per viladamatenencs i viladamatenques.

POESIA I RELAT

Poble

Lluny de casa ve l'enyor somort
de les coses menudes,
del quotidià, del cafè antic
i del carrer petit i estret que tant estimo...

Aquí on sóc veig la badia,
sé de les dunes,
veig els fangars i els arrossars...
No abasto l'horitzó llunyà.

El cor retorna als aiguamolls propers
i sóc, sense adonar-me'n
en terra blanca dels salancs,
dels joncs altius, i els tamarius.

De casa estant veig la plaça i l'olivera,
el campanar refet i molts camins trescats...
bosquets petits i el vell castell.
Puig Segalar, Palau Borrell i els camps segats.

Ben al costat les pedres fredes dels vells casals
acullen mots, serveixen veritats
o molts silencis...

I tanmateix flairo l'olor de poble amic.
Aquí on sóc no sento res que sigui meu
Em falta vida. Ni el cel veig cert.

ROSER SUÑER I SOLER

Tempesta

Va tronar el contestador
i una violenta veritat
va obrir de bat a bat les finestres.

I jo em vaig quedar
com suspesa
en l'electromagnetisme de la tempesta.

PILAR SOLÉ LLOP

El meu poble

El meu poble és com qualsevol altre poble,
amb els seus encants, els seus carrers,
les seves places, la seva església i el seu campanar.
Però, el millor de tot és la seva gent,
per això per a mi és el millor poble de tots.
El meu poble és en un lloc privilegiat,
molt a prop del mar i de la muntanya.
Quan neix el dia, els primers raigs de sol brillen sobre el mar
i amb la resplendor del cel blau, ens dóna força per seguir
endavant,
per treballar i també per passejar pels camins encalmats,
de turons, pins i oliveres,
però sempre, sempre amb el sec alè
de la tramuntana damunt els camps.
Quan el capvespre sobtat,
entre dos núvols, l'últim raig de sol
il·lumina tota la plana,
les ombres dels arbres ballen,
fins amagar-se rere la muntanya Gran.
I en silenci, el poble queda amagat
dins la foscor de la nit.
Amb la seva solitud s'ha aturat el temps,
mentre dormen les seves gents.
Aquest és el meu poble, el millor de tots.

PERE OLIVER

El vent

No et veig, però et sento. No descobreixo el teu color. Però noto que els portes tots.

No percebo el teu olor, però portes les flaires de la natura.

No ets músic ni cantant, però les teves melodies, són tocadres, per un instrument universal.

Ens arriba la remor, de les fulles dels arbres.

Amb la teva força, despertes les aigües tranquil·les dels mars.

T'agrada jugar amb la natura, i divertir-te amb els éssers vius. Ens agrada la teva visita sense previ avís.

Conec els teus noms. Segons d'on vénis, tens un nom diferent, ens ho diu "La Rosa dels Vents", i el gall que tinc posat sobre la teulada.

TRAMUNTANA, neteja la nostra ment, ho veiem tot tan clar... que ens diuen, "estem tocats".

MESTRAL I GREGAL, són parents de la Tramuntana pels mateixos efectes.

PONENT visita LLEVANT, i s'entorna plorant, molt desitjat per la pluja.

GARBÍ o LLEBEIG, MIGJORN i XALOC, són vents no grats, ens posen el cap espès i no podem pensar clar.

Al llarg del temps, ens visites per tots cantons i així no quedem fixos en cap direcció.

Siguis benvingut, vinguis d'on vinguis. No facis cas de les nostres reaccions, són normals... Som humans.

MARIA PLA COLL

FOTOGRAFIA

Núvols de Joan Carreres

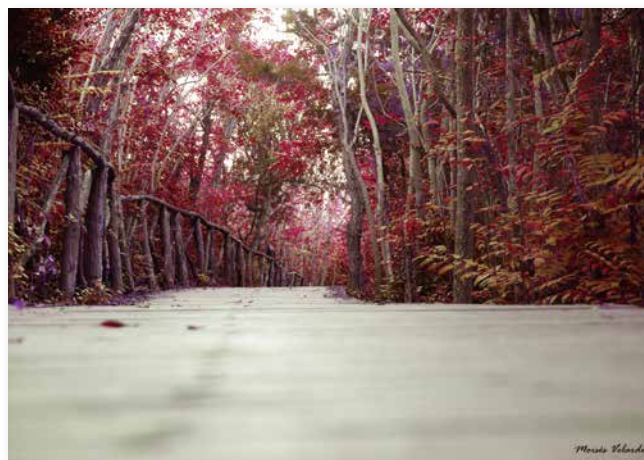

Núvols de pluja.

Núvols de llum.

Empúries de Moisès Velarde

Cami d'Empúries.

Sortida de sol sota una ombrel·la.

FOTOGRAFIA

Flamencs de **Dolors Gibert**

Meditació.

La vie en rose.

PINTURA

Viladamat

Aquarel·la d'**Antonio Rosant**

Família i territori: els Margarit d'Empordà

El dia 16 de març del 1445, el donzell Dalmau de Gallard, de Sant Feliu de la Garriga, comprava les dues terceres parts de la dècima de Palau Borrell i Viladamat per 18.000 sous, ampliant així el patrimoni familiar. ⁽¹⁾

No és que Sant Feliu de la Garriga, castell termenat, rodejat de mig miler de vessanes de garriga i camps de conreu, gaudís d'important consideració a l'època, ara bé, sabem que ja des dels inicis de la centúria del segle XIV, és una gran casa senyorial fortificada i la seva església seu parroquial amb dues sufragànies: Sant Quirze i Santa Julita de Viladamat i Santa Eulàlia de Palau Borrell.

Per joanista, el 21 de novembre del 1467, el castell fou incendiat i en gran part destruït. Els senyors de Sant Feliu, addictes al rei Joan II en la Guerra Civil Catalana del 1462-1472 (deu anys de guerra fratricida desfermada amb la detenció del Príncep Carles de Viana per part del seu pare el rei Joan), patiren les investides de les tropes del duc de Lorena i Calàbria al seu pas per l'Empordà en la campanya militar destinada a assetjar la Força Vella de Girona, feu del rei Joan II: el pas de tropes sempre treu profit propi contra l'enemic. Abans dels Margarit, Sant Feliu de la Garriga, ja és víctima de la violència i la ferotgia de tropes en combat. Ho tornarà a ser, com ho serà Montiró i totes les moltes possessions del besnét del primer dels Margarit de Sant Feliu: incendiades, devastades o confiscades, aquesta vegada per l'exèrcit hispànic de Felip IV en la cruenta Guerra de Separació.

El Castell de Sant Feliu de la Garriga, de propietat privada, en l'actualitat.

Castell d'Empordà

Petita baronia a redós del Daró que constava de castell, església, molí, diversos masos i un gran nombre de vessanes de terra de conreu. Els seus senyors, els Margarit, disposaven també dels censos de masos de la Bisbal, Casavells, Vulpellac i d'altres pobles de la rodalia. La nissaga Margarit arriba a Castell d'Empordà el 1421 mitjançant l'aliança matrimonial de Bernat de Margarit i de Peguera –l'oncle del cardenal– amb Francina de Santfeliu, hereva i senyora de Castell d'Empordà.

La pubilla Jerònima

Melcior de Gallard sols tingué una filla, Jerònima. Uns capítols matrimonials datats el 3 d'agost del 1544 fan referència a la unió de Pere de Margarit de Vallseca, de dinou anys, hereu de Castell d'Empordà, amb la gironina Violant Sunyer de Santceloni. La núvia només en tenia catorze i no sobrevisqué gaire temps després d'infantar un nen, Alfons, que, ben probablement, morí albat. Sí sabem que la jove Violant va testar el 8 de juny del 1547, això ens dona a entendre que moria abans dels divuit anys.

El segon casament del jove vidu fou molt més afortunat: aquesta vegada la núvia, Jerònima de Gallart de Vilanova, pubilla dels Gallart i senyora de Sant Feliu de la Garriga, incrementava considerablement el patrimoni Margarit, ara, les seves possessions traspassaven comarca, del Baix a l'Alt Empordà, afegint a la baronia de Sant Feliu amb el delmari de Viladamat i Palau Borrell, delmes d'altres parròquies: Pelacalç, Montiró, Empúries, Cinclaus... que els Gallart havien acumulat en els darrers anys. Però, i més important encara, l'any 1556, Jerònima satisfeia plenament les expectatives successòries de la família amb un hereu, Leandre.

Els casaments i els descendents

Els capítols matrimonials sempre han estat una gran font d'informació històrica perquè d'ells se'n recullen noms, dates i traspassos de titularitat per donació o heretat segons la tradició familiar.

(1) Les dates i dades són del magnífic treball de Manel Güell (Fundació Noguera). Sobre la Guerra Civil Catalana us remeto al gran mestre de l'època, el doctor Santiago Sobrequés Vidal.

1574, abril 1. Sant Feliu de la Garriga. Capítols matrimonials entre Leandre de Margarit de Gallart i Isabel de Sunyer de Gualbes. En nom de Nostre Senyor Jesucrist, és concordat que sia fet matrimoni entre...

Gràcies a aquest document sabem que l'hereu Leandre rep la titularitat de tot el patrimoni, però no dels fruits que es reserven als pares mentre visquin, llevat dels delmes que generava Montiró cedits per al manteniment de la nova família. Sabem que la núvia, gironina, filla d'un lletrat del Consell Reial, queda dotada amb tres mil lliures i que, en cas de morir sense fills, el dot retornaria als Sunyer. Isabel de Sunyer mor molt jove, pocs anys després de casada, però les tres mil lliures no retornaran mai als Sunyer, els ho estalvia el naixement del fill hereu, Felip de Margarit de Sunyer.

Tornem a tenir un jove Margarit vidu si bé ara amb hereu. Som el 1591, Pere de Margarit és mort i Leandre es casa en segones núpcies amb una parenta llunyana. Ella és la vídua Jerònima de Vilanova Desvern, una dama molt ben situada que aporta al nou matrimoni un dot considerable amb diners i heretats, a més de tres filles, Beatriu, Maria i Llàtzera, hagudes del primer marit, el potent donzell de Sant Pere Pescador, Joan de Biure de Castellvell.

D'aquest segon enllaç, el 1598 en nasqué Francesc, que fou batejat el 10 d'agost a l'església de Sant Martí de Llaneres, parròquia de Castell d'Empordà. El dia 1 de març del 1601 se celebrà el bateig del segon fill Margarit-Vilanova, Joan. En aquesta cerimònia foren presentats Felip, l'hereu nascut d'Isabel, i Beatriu de Biure Vilanova, la germanastra que hi exercia de padrina. L'acord nupcial, que es féu efectiu al cap de poques setmanes, els capítols són del 7 d'abril, entre Felip i Beatriu, els dos primogènits, donava l'estabilitat necessària a una família conservadora catalana que basava la seva raó de ser en el dret successori de l'hereu universal: el manteniment inapel·lable del patrimoni unit. No degué ésser fàcil: fills de diferents enllaços amb drets hereditaris a satisfer. Amb tot, Felip se'n sortí. En una concòrdia subscrita el 9 de juny del 1625, els germanastres, tots, quedaven degudament rescabats. L'hàbil Felip, no només mantingué concentrat el ja gran patrimoni Margarit-Gallart-Vilanova, sinó que l'augmentà per a benefici del seu fill i hereu, Josep. Encara el 1602, Jerònima tingué una filla anomenada Maria-Àngela.

Leandre estimà Sant Feliu de la Garriga. És aquí on passà els seus darrers anys i on va voler ser enterrat al costat de Jerònima, la segona esposa amb qui visqué trenta-dos anys de maduresa, els millors d'una vida. El darrer dia de l'any 1637,

malalt, ordenava les últimes voluntats davant de testimonis. El baró de Castell d'Empordà i Sant Feliu de la Garriga morí dos dies després.

El darrer Margarit empordanès, l'heroi català

El fill hereu de Felip i Beatriu, Josep de Margarit de Biure va néixer a Castell d'Empordà l'any 1602, el mateix any en què el seu avi patern i la seva àvia materna tenien una filla. Beatriu, la mare, va tenir deu fills al llarg de la seva vida fèrtil i, vídua, es convertiria en la primera baronessa de Castell d'Empordà.

El dia 26 de juny del 1620 se signen els capítols matrimonials entre Josep de Margarit de Biure i Maria de Biure de Cardona-Anglesola, senyora de Vallespinosa, vila i castell al terme de Pontils, Conca de Barberà. Quan Maria va morir, el 1645, cinc anys després del *Corpus de Sang*, l'hereu Margarit-Gallart-Vilanova obtindria també el patrimoni de l'esposa com a hereu consort i seria, per formació militar, el líder de la "revolta segadora".

Escrits quedaren els trets definitoris de la personalitat del Cap de les Milícies Catalanes, càrrec nomenat pel President Pau Claris per combatre els abusos de les tropes de Felip IV en la Guerra de Separació, i aquests eren: *"sentit de l'honor, sentit de lleialtat cap a la causa catalana, valentia i fermesa que no es detura davant res..."* Des del 1640, al front de l'exèrcit català, fustigà les línies de la rereguarda castellana, campanya rere campanya, s'entregà, incondicionalment, a l'alliberament de la seva terra sotmesa; les circumstàncies polítiques d'aquells moments històrics, els d'una Catalunya agònica, el feren compartir causa amb el rei francès Lluís XIV, del qual sempre n'obtingué la màxima confiança. El setge de Barcelona fou lent, Margarit, l'ànima de la resistència. A finals de setembre del 1652, la ciutat capitulà. El primer d'octubre Josep de Margarit renunciava als seus càrrecs, creuava els Pirineus i entrava a Perpinyà. A París trobaria l'empara del rei francès. Morí al castell de Toques, molt a prop de l'Abadia de Fontfreda, al bisbat de Narbona. Tenia vuitanta-tres anys, era el 1685.

Sant Feliu de la Garriga és Viladamat. Per als vilatans, nosaltres, una vella postal quotidiana. Poc en sabem dels qui, en un determinat temps, en foren senyors. Josep de Margarit de Biure nasqué a Castell d'Empordà, però fou també senyor de Sant Feliu, degué venir-hi sovint de petit i de jove, aquí hi vivia l'avi Leandre. Tenim el lloc i tenim un heroi de la nostra història. Tenim, doncs, desconeixement, desinterès o desídia manifesta? Ens hi posem?

MARIA-TERESA CROS

Seguretat alimentària

Anisakis

Què és l'anisakis?

L'anisakis és un paràsit que es pot trobar en els peixos marins i els cefalòpodes i que pot provocar alteracions digestives i reaccions al·lèrgiques als consumidors.

La família Anisakidae inclou diverses espècies (*Anisakis simplex*, *Pseudoterranova decipiens*, *Contracaecum osculatum*). L'espècie més freqüentment implicada en infeccions humanes és l'*Anisakis simplex*.

Les larves d'aquests paràsits nematodes són blanquinoses, de cos cilíndric i allargat, i mesuren entre quatre i trenta mil·límetres de longitud. Es troben habitualment dins del tub digestiu dels peixos vius. Quan aquests peixos moren, les larves migren cap a les vísceres i la musculatura.

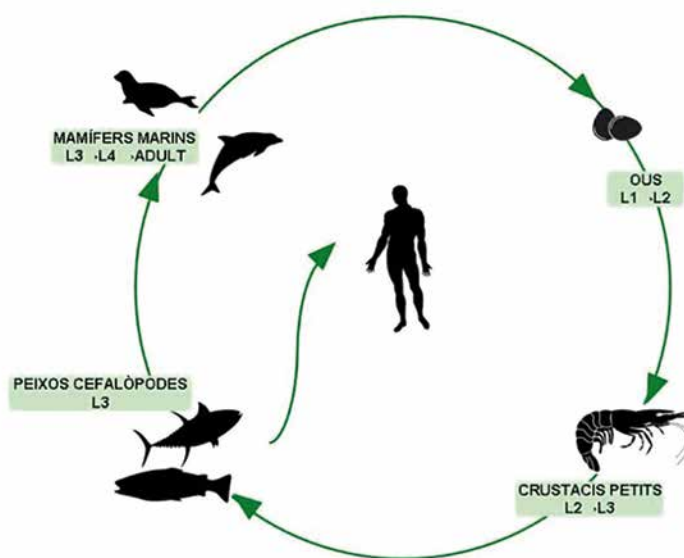

Larves d'anisakis.

Com es transmet l'anisakis?
Cicle biològic

El cicle biològic de l'anisakis és complex, ja que aquest paràsit passa per diferents hosts i estats larvaris al llarg de la seva vida. Els estadis adults de l'anisakis viuen a l'estómac d'alguns mamífers marins (balenes, dofins, foques...). Els ous del paràsit són expulsats a través de les femtes. Contenen larves microscòpiques, que són alliberades i naden lliurement pel mar.

Les larves són ingerides per petits crustacis (krill), que a la vegada serveixen d'aliment per a peixos i cefalòpodes. Els mamífers marins ingereixen els peixos i cefalòpodes infestats, i d'aquesta manera es tanca el cicle. A causa de la semblança entre mamífers marins i humans, les espècies d'anisakis poden infectar humans quan mengen peix cru o poc cuinat. L'home és un hoste accidental.

Què provoca l'anisakis?

La ingestió de larves d'anisakis pot provocar dues patologies diferents: l'anisakiosi o anisakidosi i l'al·lèrgia als anisakis:

- **L'anisakiosi o anisakidosi** s'adquireix per consum de larves vives d'anisakis, pel consum de peix cru o poc cuit. El quadre clínic pot ser lleu o més o menys greu i dependrà de la part del sistema digestiu afectada. Es caracteritza per dolor abdominal de tipus còlic, acompanyat o no de vòmits i diarrees. Les larves poden adherir-se a qualsevol punt del tub digestiu, produint inflamació i fins i tot perforar la paret intestinal i migrar a altres teixits o òrgans.

El diagnòstic es pot confirmar mitjançant una endoscòpia, que permet visualitzar i extreure el paràsit. Quan el procés presenta un curs crònic poden aparèixer abscessos o granulomes gàstrics o intestinals.

Els casos greus d'anisakiosi poden requerir una intervenció quirúrgica per extreure el nematode de la lesió.

Tot i això, els anisakis rarament arriben a la maduresa en els humans i normalment són eliminats espontàniament al cap de tres setmanes de la infecció.

- **L'al·lèrgia als anisakis** es manifesta amb diversos símptomes després de la ingesta del peix parasitat, que poden anar des d'una simple urticària, angioedema, fins al xoc anafilàctic.

Quines espècies estan més parasitades?

L'anisakis pot parasitar tots els peixos de mar (salvatges o de piscifactoria), com també els cefalòpodes. El grau de parasitació depèn de l'espècie i de la zona de pesca. Així, per exemple, trobem que el peix procedent del Cantàbric i de l'Atlàntic està més parasitat que el que ve del Mediterrani.

Les espècies parasitades són diverses. A Catalunya, entre les espècies de consum habitual que poden resultar infectades trobem la maire, el seitó, el verat, el sorell, el lluç, la sardina, el bacallà, el rap, i cefalòpodes com els calamars i les sípies.

Actualment no hi ha prou informació que permeti identificar quines espècies d'aquicultura estan lliures d'anisakis.

Com prevenir i evitar els problemes de l'anisakis

La infecció per anisakis presenta una distribució mundial. A Espanya la causa de la majoria dels casos ha estat el consum de seitó en vinagre.

En els últims anys la incidència ha augmentat, probablement per una major incidència d'aquest paràsit en el peix, pel canvi en els hàbits alimentaris (major consum de peix cru o poc cuinat) però també per la millora en les tècniques de diagnòstic.

A part dels programes de control i inspecció realitzats per les administracions sanitàries, les mesures per prevenir aquesta parasitació són decisives per controlar aquesta malaltia, i han d'adoptar-se en tota la cadena alimentària, des de la captura fins al consum.

Pel que fa al consumidor, cal tenir en compte les següents mesures preventives:

- ✓ És millor comprar el peix eviscerat, o bé retirar les vísceres al més aviat possible.
- ✓ Cuinar el peix mitjançant tractaments que permetin arribar als 60°C en tota la peça, almenys durant 1 minut.
- ✓ En el cas de consumir el peix cru o gairebé cru, cal congelar-lo a una temperatura de 20° C durant 48 hores. En el cas de:
 - Sashimi, sushi, carpaccios.
 - Seitons en vinagre i altres peixos en escabetx
 - Peix marinat, com el "ceviche"
 - Peix fumat en fred.

La normativa obliga als establiments que serveixen menjar a consumidors finals o a col·lectivitats a garantir que tots els peixos que se serveixin crus o gairebé crus hagin estat prèviament congelats, i a informar-ne els consumidors.

CRISTINA LUCAS FALGUERA
Farmacèutica

*Moltesgràcies
Donant*

Donació de sang

Els organitzadors de la campanya de donació de sang, que es va fer el passat 1 de febrer, ens han fet saber que enguany la donació de sang a Viladamat ha estat un èxit. Hi ha hagut vint-i-tres oferiments i s'han recollit vint-i-dues bosses de sang.

Moltes gràcies, en nom del Banc de Sang i Teixits i de l'Associació de Donants, a tothom qui ha participat en aquesta campanya!

Ajustaments de la columna vertebral

Per què és recomanable rebre ajustaments de la columna vertebral periòdics?

Els desajustaments vertebrals afecten directament al nostre sistema nerviós. Els nervis espinals que forçosament surten de la medul·la per entre les articulacions vertebrals es veuen compromesos quan les vertebres perden la seva posició correcta per moltes causes. Caigudes, esforços, vida sedentària...

Com a professional de la columna vertebral en recomano revisions periòdiques.

Moltes persones que han rebut ajustaments vertebrals comen ten habitualment que s'han tret un pes del damunt, se senten més lleugers, dolors o sensacions d'anquilosament desapareixen, se senten més optimistes, amb més bon humor.

I en la majoria de les persones desapareixen símptomes amb els quals han conviscut durant molt temps, migranyes, males digestions, dolors crònics...

JOSEP MARIA TORRES ROS
Spinòleg i terapeuta

El bon ús dels medicaments

El dilluns 30 de novembre es va realitzar, a la Sala de Plens de l'Ajuntament de Viladamat, una xerrada sobre el bon ús dels medicaments, una xerrada inclosa en el cicle de xerrades que organitza el Departament de Salut de la Diputació de Girona.

DEL BON ÚS DELS MEDICAMENTS, vots que en parlem?

EL DIA 30 de novembre
A LES 2/4 de 5 de la tarda
A la Sala de Plens de l'Ajuntament

Vine que t'ho explicarem

PROGRAMA D'EDUCACIÓ SANITÀRIA A LA GENT GRAN

Generalitat de Catalunya
Departament de Salut

CatSalut

CONSELL DE COL·LEGIS FARMACÈUTICS DE CATALUNYA

Dinamització del Parc Urbà de Salut

Com cada any, Dipsalut, l'organisme de Salut Pública de la Diputació de Girona, ha organitzat sessions de promoció de la salut als municipis de la província, entre els quals hi ha Viladamat. Aquestes sessions s'han dut a terme entre octubre de 2015 i abril de 2016.

Dinamització del Parc Urbà de Salut

Vine i participa

DIVENDRES 2015-2016

www.itinerarisiparcsdesalut.cat
Vine i participa a la sessió d'exercici físic del Parc Urbà de Salut.

Durant els dies programats faràs una sessió d'1 hora d'activitat física amb una fisioterapeuta especialitzada

Lloc de trobada: PARC URBÀ DE SALUT VILADAMAT

Dies: Octubre: 9, 16; Novembre: 6, 13; Desembre: 4, 18; Gener: 15, 22; Febrer: 5, 12, 19, 26; Març: 4, 11, 18; Abril: 1, 8, 15, 22, 29

Horari: 17:15 HORES

Per a més informació podeu contactar amb:
972 41 47 20 o a l'Ajuntament

Un projecte de: Dipsalut, Diputació de Girona, Departament de Salut

Amb la col·laboració de: Pla d'Activitat Física, Departament de Salut

» Canelons arrebossats (quatre persones)

INGREDIENTS

- 20 plaques de canelons
- 50 grams de mantega
- 40 grams de farina
- 350 centímetres cúbics de llet
- 200 grams de pernil dolç
- 50 grams de cansalada
- 100 grams de xampinyons
- Un ou
- Sal
- Nou moscada

PER A L'ARREBOSSAT

- Farina
- Dos ous
- 150 grams de pa ratllat
- Canyella
- Llimona
- Sal

PREPARACIÓ

En un cassó es fa una beixamel espessa amb la mantega, la farina i la llet. S'hi barreja el pernil dolç, la cansalada i els xampinyons (abans ho haurem triturat tot junt amb una picadora).

S'hi afegeix la nou moscada i es deixa coure durant cinc minuts més, sense parar de remenar-ho amb una cullera o una espàtula de fusta.

Un cop cuit es treu del foc, es tasta de sal, s'hi barreja un rovell d'ou (tot guardant la clara) i es deixa refredar. Ja tenim el farciment dels canelons. Es posa una cullerada de farciment a cada caneló i després s'enrotllen.

En un plat es baten lleugerament dos ous i la clara que ens ha sobrat de la preparació del farciment i s'assaonen amb sal, canyella i unes gotes de suc de llimona.

Es passen els canelons per un plat amb farina, se suquen amb l'ou i s'arrebossen amb pa ratllat. Cal fregir-los amb abundant oli ben calent i posar-los en una plata, a punt d'anar a la taula.

Es poden acompanyar amb diversos guarniments, depenent del gust de cadascú: amanida variada, mongetes tendres saltades, carxofes fregides...

» Conill amb cargols i gambes (quatre persones)

INGREDIENTS

- Un conill
- Un quilo de cargols
- 20 gambes grosses
- Farigola
- Una ceba
- 250 grams de tomates
- Un all
- Sal
- Pebre
- Un raig de conyac
- Oli d'oliva

PER A LA PICADA

- Un all cru
- Julivert
- Tres alls escalivats
- Un tomàquet escalivat
- 100 grams d'ametlles torrades
- 100 grams d'avellanes torrades
- Un pebrot de romesco
- Una llesca de pa fregida

PREPARACIÓ

Es fregeix el conill, salat i empebrat, fins que agafa aquella tonalitat daurada. Un cop el conill fregit, es prepara, a part, el sofregit. Primer, es fregeix la ceba i, quan comença a rossejar-se, cal afegir-hi les tomates, l'all i la farigola. Cal deixar que es vagi fent lentament, com s'ha de fer tot sofregit perquè prengui cos. Cap al final d'aquest procés s'hi tira un raig de conyac.

A part, mentrestant, hem bullit un moment els cargols, retirant-los del foc al moment de trencar el bull. Tot seguit, cal escórrer-los bé.

Quan el sofregit està fet, s'hi posa la carn cuïta, els cargols i les gambes. Es cobreix tot d'aigua calenta i es deixa que vagi coent a poc a poc. És molt important que l'aigua que s'hi vagi tirant sigui calenta, ja que, si és freda, el resultat final del plat se'n ressent.

Quan el plat ja està quasi a punt, s'hi tira la picada elaborada amb els ingredients esmentats a l'inici d'aquesta recepta.

ASSUMPCIÓ ROS CAMÓS

FESTA MAJOR 2016

Divendres, 29 de juliol

A les 9 del vespre, a la plaça, sopar popular i havaneres amb **Les Anxovetes**

A les 11 concert amb els grups **Les Absentes, Zoo** i **The Cuit's**

Dissabte, 30 de juliol

A les 12 del migdia, a la plaça, **Festa de l'Escuma**

A les 6 de la tarda, a la plaça de la vila, animació infantil amb **Jordi Toniatti**

Tot seguit, actuació de la Colla Bastonera de Berga **Cop de Barrot** i concurs de titits

A les 12 de la nit concert, amb **Ebri knight, Miquel del Roig, Orquestra Maribel** i **DJ Ivanote**

Diumenge, 31 de juliol

A les 6 de la tarda, a la plaça, sardanes amb **La Principal de l'Escala**

Tot seguit, ball amb **l'Orquestra Titanium**

Ajuntament
de Viladamat